

تحلیل استنادی مقالات مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی»

فاطمه علی نژاد چمازکتی*

تاریخ دریافت: ۹۳/۹/۱۸

تاریخ پذیرش: ۹۳/۱۱/۵

چکیده

این پژوهش با هدف ارزیابی و تحلیل استنادی مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» طی سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۲ انجام شده است. یافته‌ها حاکی از آن است که مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» در هفت سال مورد بررسی ۲۶۲ مقاله در ۲۸ شماره منتشر نموده است. آمار مشارکت نویسندگان نشان می‌دهد در سال‌های مورد بررسی ۵۱/۱۵ درصد مقالات تک نویسنده بوده است. به بیان دیگر در چهار سال نخست مشارکت علمی نویسندگان ضعیف بوده و اکثر مقالات تک نویسنده بوده است؛ ولی در سه سال اخیر نویسندگان به سمت مشارکت گروهی و هم‌تألیفی در نگارش مقالات روی آوردند. این پژوهش نشان می‌دهد که مهدی ممتحن با ۲۲ مقاله به عنوان پرکارترین نویسنده این مجله معرفی می‌گردند. همچنین دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت با ۴۶ مقاله به عنوان دانشگاه پرتولید در جایگاه نخست قرار دارد. نویسندگان این مجله در میان منابع اطلاعاتی حدود ۹۰ درصد از کتاب‌ها استفاده نموده‌اند و قریب به ۷۱ درصد منابع اطلاعاتی مقالات این مجله به زبان فارسی بوده است.

کلیدواژگان: تحلیل استنادی، مجله مطالعات ادبیات تطبیقی، مشارکت علمی، پرکارترین نویسنده، مؤسسات همکار.

مقدمه

میزان تولیدات علمی هر کشور، مؤسسه، و یا سازمانی که به نحوی به فعالیت علمی، آموزشی و پژوهشی مشغول باشند، می‌تواند از ابعاد ملی و بین‌المللی مورد توجه قرار گیرد. از نظر ملی، تعداد کتاب‌ها، نشریات، مقالات نشریات، ثبت اختراعات، گزارش تحقیقات، و سمینارها و دانشمندان و پژوهشگران و نظیر این می‌تواند به عنوان برخی از شاخص‌های علم‌سنجی مد نظر قرار گیرد، و از منظر بین‌المللی نیز تنها زمانی مورد ارزیابی قرار می‌گیرد که در قالب چارچوب معینی قرار گیرد و در سطح جهانی نیز مورد توافق و پذیرش همگان باشد.

تحقیقات نشان می‌دهد که وضعیت تولیدات علمی نمایه‌سازی شده کشورها در نمایه‌های معتبر بین‌المللی، بخشی از مهم‌ترین شاخص‌های توسعه علمی و جزء شاخص‌های برون‌دادی علم و فناوری آن‌ها محسوب می‌شود (نوروزی چاکلی، حسن‌زاده و نورمحمدی، ۱۳۸۷: ۷۶). امروزه جهان با سرعت فزاینده‌ای در حال تغییر و تحول است، بنابراین لزوم هماهنگی و روزآمدسازی مداوم فعالیت‌ها و مهارت‌ها، به دلیل و برهان نیازی ندارد. بررسی و میزان تولیدات علمی مجلات علمی در جهت کارایی و یا ناکارآمدی آن‌ها، باید پیوسته بررسی و ارزیابی شود. پژوهش پیش رو به تحلیل و ارزیابی مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» در سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۲ با نگاهی علم‌سنجی پرداخته است تا تصویری روشن از تولیدات علمی این مجله ارائه دهد.

بیان مسأله و ضرورت تحقیق

ایران از جمله کشورهایی است که دانشگاه‌ها و مؤسسات پژوهشی زیادی دارد، و هر یک از این دانشگاه‌ها و مؤسسات دارای چندین مجله علمی هستند. به گونه‌ای که در سال ۱۳۹۳ تعداد ۱۰۶۲ عنوان مجله معتبر از سوی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، و ۳۳۱ عنوان مجله معتبر نیز از سوی وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی معرفی شده است؛ و هر ساله این تعداد در حال افزایش است (فهرست نشریات علمی دارای اعتبار، ۱۳۹۳). چراکه مجله‌ها به سبب ویژگی‌های خاص خود بیشتر از سایر مدارک مورد استفاده پژوهشگران و دانش‌پژوهان قرار می‌گیرد. هم‌چنین مقاله‌های منتشرشده

در مجله‌های تخصصی و فنی به خاطر تازگی، کوتاه بودن مطالب، سرعت انتقال مطالب، ارزان تر بودن، تحلیل‌های بسیار دقیق از موضوع‌های پیچیده علمی و فنی، چاپ و توزیع سریع‌تر، دسترسی آسان‌تر، معرفی آخرین پژوهش‌ها، انتقادهای و بررسی‌های اهل فن و تنوع مطالب، و شکل ارائه و گاه زبان و بیان سهل‌تر، به طور معمول برای پژوهشگران جذابیت بیشتری دارد و از نظر پژوهش نیز نسبت به کتاب‌های علمی کاربرد بیشتری دارد (سلطانی، ۱۳۷۷: ۶۵).

از این رو توجه به مجلات به خاطر نقش و اهمیتی که در عرصه دانش و پژوهش دارند می‌بایست مورد توجه و ارزیابی قرار گیرد. یک از مجلات معتبر وزارت علوم مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت است که توانسته از میان مجلات دانشگاه آزاد اسلامی مجوز علمی ترویجی وزارت علوم را کسب نماید. در این پژوهش تلاش شده با روش تحلیل استنادی، مقالات این مجله مورد بررسی و ارزیابی دقیق قرار گیرد تا بدین طریق نقاط ضعف و قوت آن مشخص شود. از این رو ارزیابی این مجله از جنبه‌های مختلف تعداد مقالات، تعیین الگوی مشارکت نویسندگان، تعیین تعداد نویسندگان و نسبت نویسنده به مقاله، پرکارترین نویسنده، پرتولیدترین دانشگاه و مؤسسه، تحلیل استنادی مقاله و تعیین شاخص استناد به مقاله و نیز بررسی منابع اطلاعاتی مورد استفاده نویسندگان در این مجله، به منظور داشتن نگرشی صحیح و کامل در خصوص مجله و روند تولید علم آن دلیل اصلی انجام پژوهش پیش رو است.

هدف پژوهش

هدف اصلی این پژوهش بررسی و تحلیل استنادی مقالات مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» با رویکرد علم‌سنجی در بازه زمانی سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۲ می‌باشد.

پرسش‌های پژوهش

پژوهش حاضر در صدد پاسخ‌گویی به پرسش‌های زیر است:

۱. روند تولیدات علمی نویسندگان مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» در بازه زمانی ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۲ چگونه است؟

۲. الگوی مشارکت و نسبت تولیدات انفرادی و مشارکتی نویسندگان مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» چگونه است؟
۳. تعداد نویسندگان مقالات و نسبت نویسنده به مقاله در مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» چگونه است؟
۴. پرتولیدترین نویسنده مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» چه کسی است؟
۵. کدام دانشگاه‌ها و مؤسسات پژوهشی بیشترین مشارکت را در تولید مقالات مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» داشته‌اند؟
۶. میزان استناد به منابع عربی، فارسی و لاتین و نیز میانگین استناد به مقاله در مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» چگونه است؟
۷. توزیع فراوانی استناد به محمل‌های اطلاعاتی در مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» چگونه است؟

پیشینه پژوهش

میرحقی‌جو لنگرودی (۱۳۹۳) در مقاله‌ای به مطالعه و بررسی مقالات «مجله مطالعات قرآنی» در سال‌های ۱۳۸۹-۱۳۹۲ پرداخت. نتایج پژوهش وی حاکی از آن است که نیمی از نویسندگان به صورت انفرادی مقالات خود را تألیف نمودند و نیمی دیگر به مشارکت گروهی روی آوردند. از مجموع مقالات ۴۲ مقاله با مشارکت نویسندگان همکار از یک دانشگاه، و ۲۷ مقاله با مشارکت پژوهشگران از دانشگاه‌های مختلف تألیف گردیده است. دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت به عنوان دانشگاه پرتولید در جایگاه نخست قرار دارد. در میان نویسندگان مهدی ممتحن پرتولیدترین نویسنده این مجله معرفی می‌گردد.

دورچی‌لو (۱۳۹۲) در پژوهش خود به تحلیل استنادی مجلات علمی - پژوهشی حوزه دندانپزشکی پرداخت. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که پژوهشگران این حوزه در میان منابع اطلاعاتی از مقالات با ۹۰/۱ درصد بیشتر از سایر منابع مورد استفاده کرده‌اند. زبان انگلیسی با ۹۳/۹ درصد بالاترین میزان منابع مورد استناد را به خود اختصاص داده است.

احمدی و همکاران (۱۳۹۲) در مقاله‌ای به تحلیل استنادی و هم‌تألیفی مقاله‌های مجله علمی پژوهشی «انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی» پرداخته‌اند. یافته‌ها حاکی از آن است که ۷۶ درصد مقالات به صورت انفرادی نوشته شده است، ۱۳ درصد نویسندگان بیشتر از ۴۰ درصد مقالات را تولید نموده‌اند که این امر از قانون لوتکا تبعیت می‌کند. بیشتر مقالات این مجله به منابع قدیمی استناد داده‌اند و میانگین استناد هر مقاله ۲۲/۰۴ استناد بوده است.

اسدی و ثقفی (۱۳۹۲) در مقاله‌ای به بررسی میزان هم‌تألیفی پژوهشگران ایرانی در حوزه فنی و مهندسی در سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۰م پرداختند. یافته‌های آن‌ها نشان می‌دهد الگوی مشارکت نویسندگان از تک نویسندگی به دو نویسندگی تغییر یافته است. به گونه‌ای که ۹۲ درصد تولیدات به صورت مشارکتی بوده است.

طاهری‌نیا و بخشی (۱۳۸۸) در مقاله‌ای با عنوان «سنجش تولیدات علمی گروه زبان و ادبیات عربی» به ارزیابی کیفی و کمی مقالات این گروه در سال‌های ۱۳۸۲-۱۳۸۶ در ده مجله علمی پژوهشی علوم انسانی پرداخته‌اند. یافته‌های این پژوهش نشان داد که مقالات عربی سالیانه رشد ناهمگونی دارد و سرانه هر عضو هیأت علمی تنها ۱/۴۶ مقاله است، و نویسندگان به کارهای انفرادی تمایل بیشتری دارند. مقالات بیشتر به منابع قدیمی استناد شده است.

کیان‌مهر (۱۳۸۶) در پژوهشی به تحلیل استنادی مقالات منتشرشده در مجلات کتابداری و اطلاع‌رسانی طی سال‌های ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۲ پرداخته است. یافته‌های وی نشان می‌دهد که به ۶۵۹ عنوان مقاله ۷۰۷۳ بار استناد شده، تعداد متوسط استنادها ۱۰/۷۳ استناد است، بالاترین میزان استناد در میان انواع اطلاعاتی ۴۸/۴۳ درصد مربوط به کتاب‌هاست، ۴۵/۷۵ درصد از استنادها به زبان فارسی می‌باشد.

تیمورخانی (۱۳۸۱) در مقاله‌ای با عنوان «تحلیل استنادی مقالات تألیفی فصلنامه کتاب» بیان می‌کند که این پژوهش به بررسی الگوی رفتار علمی مؤلفان نشریه «فصلنامه کتاب» در مورد چگونگی استفاده از منابع علمی پرداخته است. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که به ۱۹۸ عنوان مقاله، ۱۷۳۰ بار استناد شده است. بالاترین میزان استناد ۴۸/۶۱ مربوط به کتاب است.

روش پژوهش

پژوهش حاضر با رویکرد علم‌سنجی است. جامعه پژوهش را مقالات منتشرشده در مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» در بازه زمانی ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۲ تشکیل می‌دهد. داده‌ها از سایت مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» و پایگاه استنادی علوم جهان اسلام جست‌وجو شد. در بخش تحلیل پایگاه، با استفاده از ابزارهای علم‌سنجی، برترین نویسندگان و برترین مؤسسه به دست آمد و مقالات شماره‌های مجله به تفکیک مورد بررسی قرار گرفت. علاوه بر این الگوی مشارکت انفرادی و گروهی نویسندگان مورد بررسی قرار گرفت. در تحلیل آماری مقالات، تمام داده‌ها وارد نرم‌افزار اکسل شد و بررسی و ارزیابی صورت گرفت و جداول و نمودارها رسم گردید.

یافته‌ها

داده‌های اولیه در مورد مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» از طریق پایگاه استنادی علوم جهان اسلام، و هم‌چنین سایت خود مجله استخراج گردید. با توجه به ۷ سال مورد بررسی، ۲۸ شماره مورد تحلیل و ارزیابی قرار گرفت. در جدول شماره ۱ تعداد مقالات مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» در سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۲ نشان داده شده است.

جدول شماره ۱ تعداد مقالات «مجله مطالعات ادبیات تطبیقی» در سال‌های ۱۳۸۶ - ۱۳۹۲

سال	تعداد مقالات
۱۳۸۶	۳۹
۱۳۸۷	۴۰
۱۳۸۸	۴۳
۱۳۸۹	۳۶
۱۳۹۰	۳۶
۱۳۹۱	۳۵
۱۳۹۲	۳۳
مجموع	۲۶۲

همان گونه که در جدول شماره ۱ مشاهده می‌شود مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» در ۷ سال مورد بررسی ۲۶۲ مقاله منتشر نموده است. این مجله با انتشار ۴ شماره در هر سال، نظم انتشاراتی را رعایت نموده ولی در گنجاندن تعداد مقالات در هر شماره، نظم چندانی نداشته است.

با نگاهی به جدول شماره ۲ می‌توان دریافت الگوی مشارکت نویسندگان در سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۲، حاکی از آن است که نویسندگان مجله مقالات خود را به صورت انفرادی تألیف نمودند. به عبارت دیگر ۵۱/۱۵ درصد از مقالات مجله در این هفت سال تک نویسنده بوده، و ۴۱/۲۲ درصد مقالات با مشارکت دو نویسنده انجام شده و مقالات با همکاری سه نویسنده تنها ۷/۶۳ درصد از کل مقالات را به خود اختصاص داده است. مجموع نویسندگان مجله در سال‌های مورد بررسی تعداد ۳۰۵ نویسنده بوده است، که با توجه به ۲۶۲ مقاله چاپ‌شده در این سال‌ها، نسبت نویسنده به مقاله در این مجله به ۱/۱۶ رسیده است. به بیان دیگر در نگارش هر مقاله ۱/۱۶ نویسنده مشارکت داشته‌اند.

جدول شماره ۲. الگوی مشارکت نویسندگان در تألیف مقالات گروهی

سال ها	یک نویسنده	دو نویسنده	سه نویسنده
۱۳۸۶	۳۶	۳	۰
۱۳۸۷	۲۸	۱۲	۰
۱۳۸۸	۲۶	۱۶	۱
۱۳۸۹	۱۵	۱۹	۲
۱۳۹۰	۸	۲۱	۷
۱۳۹۱	۱۴	۱۷	۴
۱۳۹۲	۷	۲۰	۶
مجموع	۱۳۴	۱۰۸	۲۰
درصد مشارکت	۵۱.۱۵	۴۱.۲۲	۷.۶۳

به عبارت دیگر می‌توان گفت حدود نیمی از مقالات مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» توسط یک نویسنده به نگارش درآمده است. این آمار نشان می‌دهد همکاری علمی بین نویسندگان مجله ضعیف بوده است و نویسندگان مجله، روابط هم‌نویسندگی ندارند. البته در سه سال اخیر مشارکت بین نویسندگان مجله بیشتر شده است و اکثر مقالات آن‌ها دو یا سه نویسنده بوده است و این بیانگر آن است که نویسندگان در سال‌های اخیر به هم‌تألیفی روی آورده‌اند.

نویسندگان پر تولید

در جدول شماره ۳ پرکارترین نویسندگان مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» به همراه تعداد مقالات و درصد مشارکت آن‌ها نشان داده شده است. با نگاهی به جدول ملاحظه می‌شود که مهدی ممتحن با ۲۲ مقاله به عنوان پرکارترین نویسنده این مجله شناخته شده است. ابوالقاسم رادفر با ۶ مقاله در رتبه دوم و احمد حسینی کازرونی با ۵ مقاله در جایگاه سوم قرار دارند. این سه نفر تقریباً ۹ درصد سهم مقالات این مجله را از آن خود کرده‌اند.

جدول شماره ۳. پر تولیدترین نویسندگان مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی»

نویسنده	تعداد مقالات	درصد مشارکت
ممتحن، مهدی	۲۲	۵.۲۸
رادفر ابوالقاسم	۶	۱.۴۴
حسینی کازرونی، احمد	۵	۱.۲۰
نویدی، مریم	۴	۰.۹۶
فهیم کلام، محبوبه	۴	۰.۹۶
کزازی، میر جلال‌الدین	۴	۰.۹۶
ملکی، ناصر	۴	۰.۹۶

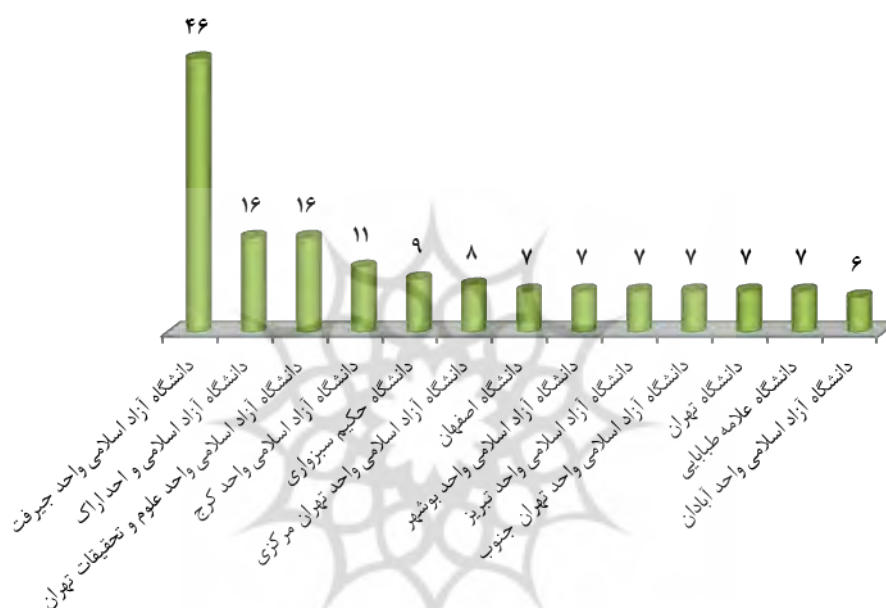
دانشگاه‌های پرتولید

در ارزیابی تولیدات علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات تحقیقاتی، سهم آن‌ها در انتشار مقالات در مجلات معتبر به عنوان مهم‌ترین شاخص لحاظ می‌گردد. با نگاهی به جدول شماره ۴ می‌توان سهم پرتولیدترین دانشگاه‌های همکار در تولید مقالات مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» مشاهده کرد. نتایج نشان می‌دهد دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت با تولید ۴۶ مقاله در صدر پرتولیدترین مؤسسه همکار در سال‌های مورد بررسی قرار دارد. همچنین دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک و دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران هر کدام با ۱۶ مقاله مشترکاً در جایگاه دوم قرار دارند. علاوه بر این دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج با ۱۱ مقاله رتبه سوم مؤسسات پرتولید را به خود اختصاص داده است.

جدول شماره ۴. برترین دانشگاه‌های همکار در تولید مقالات «مجله مطالعات ادبیات تطبیقی»

دانشگاه	تعداد مقالات	درصد مشارکت
دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت	۴۶	۱۵.۲۳
دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک	۱۶	۵.۳۰
دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران	۱۶	۵.۳۰
دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج	۱۱	۳.۶۴
دانشگاه حکیم سبزواری	۹	۲.۹۸
دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی	۸	۲.۶۵
دانشگاه اصفهان	۷	۲.۳۲
دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر	۷	۲.۳۲
دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز	۷	۲.۳۲
دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب	۷	۲.۳۲
دانشگاه تهران	۷	۲.۳۲

درصد مشارکت	تعداد مقالات	دانشگاه
۲.۳۲	۷	دانشگاه علامه طباطبایی
۱.۹۹	۶	دانشگاه آزاد اسلامی واحد آبادان

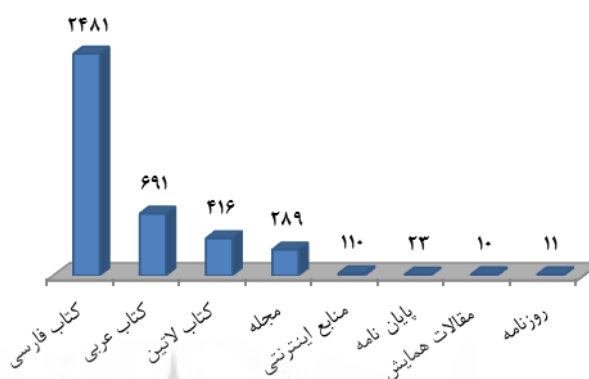

نمودار شماره ۲. دانشگاه‌های همکار پر تولید مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی»

میزان استناد به محمل‌های اطلاعاتی

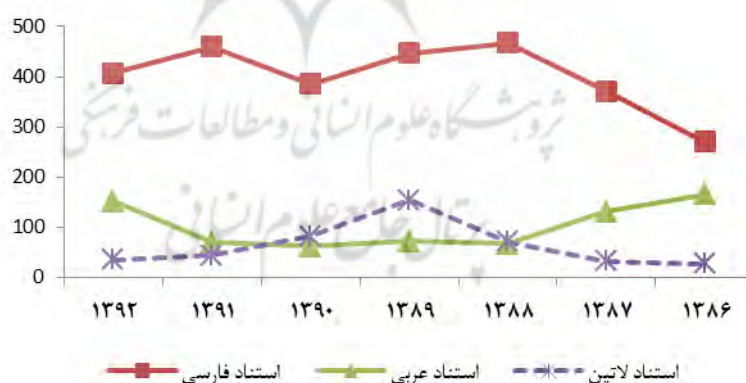
نتایج پژوهش نشان داد که در سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۲ نویسندگان «مجله مطالعات ادبیات تطبیقی» در مقالات خود در مجموع ۳۹۷۱ استناد به کار برده‌اند. به طور میانگین در مقاله ۱۵/۱۵ منابع و مأخذ یافت می‌شود، و به طور متوسط در هر شماره ۱۴۱/۸۲ منابع وجود دارد. نمودار شماره ۲ توزیع فراوانی انواع منابع اطلاعاتی مورد استناد نویسندگان مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» را نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود نویسندگان در مجموع ۹۰/۳۶ درصد به کتاب‌ها، ۷/۲۸ درصد به

مجلات، ۵۸٪ درصد به منابع اینترنتی، ۲۵٪ درصد به پایان‌نامه‌های دانشجویی، ۲۸٪ درصد به مقالات همایش‌ها و ۳۰٪ درصد به روزنامه استناد کرده‌اند.

نمودار شماره ۳. توزیع فراوانی انواع منابع اطلاعاتی مورد استناد نویسندگان مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی»

در ارتباط با زبان محمل‌های اطلاعاتی مورد استناد نویسندگان این مجله باید گفت که ۷۰/۶۹ درصد منابع مقالات به زبان فارسی بوده، و ۱۸/۰۸ درصد به زبان عربی، و ۱۱/۲۳ درصد منابع به زبان لاتین بوده است. در نمودار شماره ۳ توزیع زبانی استنادهای مقالات این مجله به نشان داده شده است.

نمودار شماره ۳. توزیع زبانی استنادهای مقالات مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی»

نتیجه بحث

نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که طی سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۲، در مجموع ۲۶۲ عنوان مقاله در ۲۸ شماره مجله «مطالعات ادبیات تطبیقی» به چاپ رسیده است. مجموع نویسندگان این مجله در هفت سال مورد بررسی ۳۰۵ نفر بوده‌اند که به طور میانگین می‌توان گفت نسبت نویسنده به مقاله در این مجله، ۱/۱۶ است. یعنی در تولید هر مقاله به طور متوسط تنها ۱/۱۶ نویسنده مشارکت دارند، که این عدد با یافته‌های طاهری‌نیا و بخشی در فردگرایی نویسندگان هم‌سو می‌باشد. در نمایه استنادی علوم ایران پایگاه ISC دو مقاله «چشم انداز تاریخی ادبیات تطبیقی» و «مفهوم ادبیات جهان» نوشته فرانسوا یوست و ترجمه علیرضا انوشیروانی تا کنون با دریافت ۳ استناد، به عنوان پراستنادترین مقاله این مجله شناخته شده است. به صورت کلی تا کنون ۲۴ مقاله این مجله ۳۳ استناد دریافت نموده‌اند که نسبت استناد به مقاله مجله ۱۲/۶۰ درصد می‌باشد؛ یعنی از هر ۱۰۰ مقاله، حدود ۱۲/۶۰ مقاله استناد دریافت کرده‌اند.

الگوی مشارکت نویسندگان حاکی از آن است که ۵۱/۱۵ درصد مقالات تک نویسنده بوده است و این مسأله از عدم گرایش نویسندگان آن به هم‌تألیفی حکایت دارد، و به روابط هم‌نویسندگی ضعیف بین مؤلفان این مجله اشاره می‌کند که این امر با یافته‌های اسدی و ثقفی تناقض دارد ولی با یافته‌های طاهری‌نیا و بخشی و نیز یافته‌های احمدی و همکاران تا حدودی هم‌سو می‌باشد.

در میان نویسندگان مهدی ممتحن با ۲۲ مقاله به عنوان پرکارترین نویسنده این مجله شناخته شده است. در بخش محمل‌های اطلاعاتی، به طور میانگین در مقاله ۱۵/۱۵ منابع و مأخذ یافت می‌شود. علاوه بر این نویسندگان در مقالات خود حدود ۹۰ درصد به کتاب‌ها استناد کرده‌اند، و تنها ۱۰ درصد از مجلات، منابع اینترنتی، پایان‌نامه‌ها و روزنامه‌ها استفاده کرده‌اند. هم‌چنین قریب به ۷۱ درصد منابع مقالات به زبان فارسی، ۱۸ درصد به زبان عربی، و ۱۱ درصد منابع به زبان لاتین می‌باشد که این مسأله با یافته‌های دمرچی‌لو کاملاً تناقض دارد.

در پایان پیشنهاد می‌شود نویسندگان تلاش نمایند در تألیفات خود از مقاله‌های مجلات بیشتر از کتاب استفاده نمایند، تا بدین ترتیب فرهنگ مطالعه و استناد به

مقاله‌های مجلات در بین نویسندگان حوزه علوم انسانی گسترش یابد، و استناد به مقاله‌های مجله «مطالعات ادبیات» نیز مورد توجه قرار گیرد. علاوه بر این انتظار می‌رود نویسندگان این مجله به مشارکت گروهی در تألیف مقالات ادامه دهند تا روابط در هم‌تألیفی نویسندگان مجله تقویت شود.

کتابنامه

مقالات

- احمدی، حمید و علی سلیمی و لادن فتحی. ۱۳۹۲، «تحلیل استنادی و روابط هم‌نویسندگی مقاله‌های مجله علمی - پژوهشی مجله مطالعات ادبیات تطبیقی (مورد مطالعه: شماره ۱ تا ۲۰)»، مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی، دوره ۹، شماره ۲۹: صص ۱۴۹-۱۷۱.
- اسدی، مریم و سامان ثقفی. ۱۳۹۲، «بررسی میزان هم‌تألیفی پژوهشگران ایرانی در حوزه فنی و مهندسی در سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۰»، فصلنامه آموزش مهندسی ایران، دوره ۱۴، شماره ۵۵: صص ۱۱۱-۱۳۴.
- تیمورخانی، افسانه. ۱۳۸۱، «تحلیل استنادی مقالات تألیفی فصلنامه کتاب»، فصلنامه مطالعات ملی کتابداری و سازماندهی اطلاعات، دوره ۳، شماره ۱۳: صص ۳۲-۴۵.
- دمرچی‌لو، منصوره. ۱۳۹۲، «تعیین مجلات هسته رشته دندانپزشکی با استفاده از تحلیل استنادی مجلات علمی - پژوهشی حوزه دندانپزشکی»، مجله دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، دوره ۳، شماره ۳۱: صص ۱۸۰-۱۹۰.
- طاهری‌نیا، علی و مریم بخشی. ۱۳۸۸، «سنجش تولیدات علمی گروه زبان و ادبیات عربی ایران (مقالات علمی پژوهشی از سال ۱۳۸۶-۱۳۸۲)»، مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی، دوره ۹، شماره ۱۳: صص ۱۰۳-۱۲۸.
- عسگری، صادق. ۱۳۹۲، «نقد و بررسی منابع استنادی در مقالات علمی و پژوهشی زبان و ادبیات عربی»، مجله ادب عربی، دوره ۴، شماره ۱: صص ۱۵۳-۱۷۴.
- کیان‌مهر، احترام. ۱۳۸۶، «تحلیل استنادی مقالات منتشرشده در مجلات کتابداری و اطلاع‌رسانی (۱۳۸۲-۱۳۷۵)»، فصلنامه مطالعات ملی کتابداری و سازماندهی اطلاعات، شماره ۷۰: صص ۱۰۱-۱۲۲.
- میرزایی، فرامرز و خلیل پروینی و علی سلیمی. ۱۳۸۷، «تحلیلی گزارش‌گونه از مقالات چاپ شده مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی (شماره یک تا ده)»، مجله انجمن ایرانی زبان و ادبیات عربی، دوره ۴۹، شماره ۱۰: صص ۱۶۵-۱۸۱.
- میرحقی‌جو لنگرودی، سعیده. ۱۳۹۳، «ارزیابی و تحلیل علم سنجی مجله مطالعات قرآنی در سال‌های ۱۳۸۹-۱۳۹۲»، فصلنامه مطالعات قرآنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت، سال چهارم، شماره ۱۶: صص ۱۴۱-۱۵۵.

نوروزی چاکلی، عبدالرضا و محمد حسن زاده، و حمزه علی نورمحمدی. ۱۳۸۷، «تحلیلی بر اشاعه دانش ایران در جهان (۱۹۹۳ تا ۲۰۰۷)»، تهران: وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور.

سلطانی، شیفته. ۱۳۷۷، «آشنایی با مجلات کتابداری ایران»، فصلنامه مطالعات ملی کتابداری و سازماندهی اطلاعات، دوره ۹، شماره ۱: صص ۶۵-۸۷.

نشریات معتبر وزارت علوم تحقیقات و فناوری. ۱۳۹۳. قابل دسترسی در:

<http://ricest.ac.ir/?part=menu&inc=menu&id=101&>

نشریات معتبر وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی. ۱۳۹۳ قابل دسترسی در:

<http://ricest.ac.ir/?part=menu&inc=menu&id=102&>

